

szony", énekes bohózat. Bem. 1889 aug. 2.-án „A pópa”, népsz. 3 felv. Bem. 1894 aug. 31. Városligeti szinkör. „Eszter”, bibliai melodr. (versszövegek: Mérei Adolftól, zene: Singer Nándortól). Bem. 1889 aug. Dalos Színház. „Szentgáti Márta”, színmű 3 felv. Bem. 1918 febr. 25. Zombor (Brucknernél). „Vagy megszökik, vagy megszokik”, gyermekdarab. Bem. 1919 ápr. Munkás-gyermekszínház. Monológjai: „Füldövendég”, „Nyugdíjas színész”. Fordításai: „A 23-as hölgy”, boh. 3 felv. Irta: Paul Gavault és Albert Bourgain. Bem. 1905 jan. 4. Vígyszínház. 1881 júniusban lett felesége: Alszeghy Ilona, sz. 1855-ben, Pesten, megh. 1903 aug.-ban, Leányfalun. Eltemették, Pócsmegyeren. Szinpadra lépett 1869-ben, a Nemzeti Színháznál. 1887 jan. 1-től haláláig mint karénekesnő működött az Operában. Leányai: Z. Tilda, énekesnő, 1902 októberben az Operához szerződött, 1904 jan. 2.-án férjhezment dr. Hollós Gábor nagykáti orvoshoz és visszavonult; - Z. Elza, színésznő, sz. 1885 máj. 23.-án, Budapesten. 1904-ben oklevelet nyert a Színiakadémián és azonnal szerződött a Magyar Színház; itt 1904-ben játszotta a Sherryben Mistigrettet. 1905 jun. 18.-án a Nemzeti Színházban a „Sötétség”-ben Emmát játszotta, utóbb oda is szerződött, de nagyrészt a nagyobb vidéki szinpadokon működött. 1919 jul. 6.-án férjhezment Telkes Pálhoz. - Z. Vilma, sz. 1887 ápr. 4-én, Budapesten, megh. 1927 máj. 1.-én, Budapesten. 1906 márc. 25.-én a Népszínházban a „Falurossza” Boriskáját játszotta.

Zöldy Miklós, színész, sz. 1821-ben, megh. 1878 jan. 7-én, Aradon. Szinpadra lépett 1839 okt. 29.-én, Fejér Károlynál. Pályája kezdetén szerelmes-szerepeket játszott, később intrikus- és hősapákban jeleskedett. 1843-ban Szatmárról Debrecenbe szerződött és itt töltötte színészkedésének legnagyobb részét. 1847-ben Egerben feleségül vette Szabó Juliannát. Mint honvédtűzmester részt vett a szabadságharcban. 1859 május 8.-án mint a Nemzeti Színház szerződött tagja a „Cigány” címszerepében mutatkozott be. Utóbb azonban innen megromlott orga-

numa miatt elbocsátották. Később hangja újból megjavult és megint Debrecenben működött. Jobb szerepei: Gritti, Brankovics György, Vén bakancsos és Cigány címszerepei, Menenius (Coriolanus), Valjean (Nyomorultak), stb. Korának egyik legnépszerűbb és legjelesebb színésze volt. Fogadásból mindig magyar ruhában járt. 1875 dec. 21.-én lépett fel utoljára, Aradon, Don Carlosban, mint Alba herceg Ravatalánál Mándoky Béla búcsúztatta. Felesége: Szabó Julianna, színésznő, sz. 1812 nov. havában, Debrecenben, megh. 1886 ápr. 10.-én, u. o. Színésznő lett 1830-ban, László Józsefnél. Előbb naíva, majd drámai színésznő, később pedig komika lett, megfogadva férje bölcs intelmét: „Jobb, ha öreg szerepekben azt mondják, hogy még fiatal vagy, mintha fiatal szerepben azt mondják, hogy már kivénültél belőle.” 1880 szept. 9.-én tartotta 50 éves színészi jubileumát Nagyváradon. Sírjánál Mándoky Béla mondott búcsúztatót. Nevelt leányuk: Törökné Szakáll Róza, színésznő. (L. o.) (Erődi Jenő.)

Zrinyi Miklós hős alakja ismételtelen inspirálta a hazai és külföldi drámai szerzőket. Ismertebb feldolgozásai a következők: „Zrinyi Miklós, avagy Szigetvár veszedelme”, történelmi szomorújáték 3 felv. Irta: Werthes Kelemen. Fordította: győrgyalvi Csépan István. „Zrinyi Miklós”, Körner drámája, fordította: Petrichevich Horváth Dániel, utóbb Szemere Pál. A Nemzeti Színházban műsoron szerepelt 1842-ben. — „Zrinyi”, Adelburg Adolf tört. dráma zenekepe a Nemzeti Színházban 1868 jun. 23.-án került színre. „Zrinyi Miklós”, opera, szövegét írta Badalics sláv költő, zenéjét szerző Zaic (1876). — „Zrinyi Miklós és barátai”, írta András Elek. — „Zrinyi”, Angyal Armand operája.

Zsebkendő a szinpadon. I. Napoleon idejében illetlen dolog volt a zsebkendőt nyilvánosan használni. Josephine császárnénak rossz fogai voltak, hogy beszéd közben leplezze, csipkekendőt tartott a szája elé. Ez meghozta a zsebkendő-használat divatját. A XIX. század elején elképzelhetetlen volt, hogy a szinpadon síró szí-